

Kedvenc énekeim 32.: Ho 13

„Mint forró sóhaj, elhaló bús jaj kél halk énekünk.
Sötétben járunk, hajnalra várunk, jöjj el, Istenünk!”

Azt nem értem, hogy ez az ének miért maradt ki az Éneklő Egyházból. Valószínűleg a szöveggel volt baja a szerkesztő bizottságnak, mert a dallam más szöveggel szerepel az énekeskönyvben. Az É 179-es ének az, amely megegyezik a Ho 133-as énekkel. Mi lehet a baj a szöveggel?

Számomra az 1. vsz. a boldog gyermekkorom rorátéinak hangulatát idézi. Sötétben mentünk a 6 órákor kezdődő hajnali misére, és vártuk a hajnalt, „hajnal-énekeket” énekelve: „Ó fényességes szép Hajnal,” (Ho 11.) Azért írtam nagy kezdőbetűvel a Hajnalt, mert itt Máriát jelöli: ő az üdvösségünk hajnala. (Lásd Ho 184 B.)

A 2. vsz. a szolgasorban élő választott nép messiás-várását idézi fel:
„Választott néped így sírt föl érted, nyögve bús igát.
Összülők lelke várta, epedte Isten egy Fiát.”

A 3. vsz. azt mondja, hogy ma is szükségünk van megváltóra, aki a bűn szolgaságából kiment minket.

„A bűn úr most is, gyötör is, foszt is, sír a jó feléd:
Mikor jössz végre kitűzni égre győzelmed jelét?”

Érdekes, hogy itt is „győzelem” várása kerül szóba, mint az izaiási jövendölésben:
„Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és ti felhők, hullassatok győzelmet!” (Iz 45, 8.) (Id: Kedvenc 31.)

Ez a sor eszembe juttatja Nagy Konstantin császár történetét.
A legenda szerint a Milvius-hídi csata előtt, 312. október 28-án, mikor katonáival menetelt, egy kereszt jelent meg előtte a Napban, e szavakkal: „E jelben győzni fogsz!” (*In hoc signo vinces*). Később álmában azt az utasítást kapta, hogy új jelet tegyen a zászlóira. (Wikipédia)

A Megváltó győzelmének a jele nem a kard, hanem a KERESZT! Szent Pál apostol szerint a rosszat nem egy másik rosszal, hanem csak jóval lehet legyőzni, még akkor is, ha ez keresztet, szenvedést jelent számunkra. (v. ö.: Róm 12, 21.)

A 4. vsz.-ban az „Isteni gyermek” kifejezés már a karácsonyt idézi fel bennem: gyermekként jön el a Megváltó. Ezért a karácsony előtti utolsó adventi misén mindig ezt az éneket szoktam énekelni.

„Jöjj, a bűn éget, jöjj, várunk téged, Jézus, Istenünk!
Isteni gyermek, ó hozz kegyelmet, hozz békét nekünk!”

Az egyik legfontosabb karácsonyi ajándék a BÉKE. Ezt hirdették az angyalok is a betlehemi pásztoroknak. Jézus békét hoz. Ha befogadjuk őt életünkbe, akkor az ő békéje fog élni bennünk.

<https://www.youtube.com/watch?v=QdD-tYwc2xg>